

Красимира Алексова, Дубитативът в съвременния български език, УИ „Св. Кл. Охридски“, 2023 г., 430 с. ISBN 9786197433685

Това е първият научен труд, който разглежда евиденциала „дубитатив“ в българския език в пълнота. Категорията на евиденциалите е била обект на доста различни и често противоречиви трактовки по отношение на названието и статуса на самата категория, на броя членове в нея, на вътрешните взаимоотношения между членовете, за произхода на категорията, за отношението ѝ към останалите граматически категории. Проф. Алексова засяга всички тези въпроси и предлага решения през призмата на фокуса върху дубитатива.

Предмет на разглеждане са: значението на дубитатива, неговите форми и употреби, включително от типологическа и прагматична гледна точка. Целта на авторката е да разгледа обстойно явлението от перспективата на граматиката, типологията и прагматиката. Разчита се на богат набор от различни методи (анализ, функционално-прагматичен, статистически, сравнителен, структурно-семантичен, корпусен и др.). За верифициране на хипотезите и резултатите са използвани емпирични бази данни и анкети.

Трудът се състои от увод, четири глави, заключение.

Първа глава „Дубитативът, евиденциалността и модалността“ изследва мястото на дубитатива в рамките на цялата категория „евиденциалност“ и на модалността. Авторката застъпва виждането, че българската евиденциална система е модална. **Втора глава** „Семантиката на дубитатива“ разглежда дубитатива като изразяващ съмнение и недоверие; оценка и емоция, както и неговите контекстни употреби, които са доста разнообразни. **Трета глава** „Формалната парадигма на дубитатива“ представя както формите на тази субкатегория, така и съвпаденията с други форми, дефективността на парадигмата и под. Представени са и типологическите индекси на дубитатива. **Четвърта глава** „Прагматични аспекти на дубитатива“ се отнася до използването на дубитатива във възпроизведена реч – както в диалогов режим, така и при трансформирана първоначална реч, цитирана, непряка, полупряка, включително и директно възпроизведена реч. **ЗаклЮчението** представя основните резултати от изследването, а именно: дубитативът е един от трите индиректни евиденциала в 4-членната евиденциална система на българския език; той е семантично най-натовареният евиденциал (маркиран с признаците преизказност и субективност) и също така е евиденциалът с най-висока степен на композираност.